

Коначно је стигло пролеће и сви пухови су се пробудили из зимског сна. Сви осим једног – оног малог пуха који јесенас дуго није могао да заспи. Једна по једна животиња је долазила да га пробуди, али шта год да су покушале, мали пух једноставно није могао да се пробуди.

Прича за добро јутро за све оне који не могу да се пробуде.

Прича о малом пуху који није могао да се пробуди

БОЛМАН · ШЕНЕ

Прича о малом пуху који није могао да се пробуди

САБИНА БОЛМАН
КЕРСТИН ШЕНЕ

www.unzip.rs

UNZIP

САБИНА БОЛМАН, рођена 1969. у Минхену, као дете је највише желела да постане принцеза. Уместо тога постала је глумица, синхронизаторка и ауторка, па тако с времена на време може да глуми принцезу, да јој позајми глас или пише о њој. Сабина Болман живи са својим мужем и двоје деце у Минхену.

КЕРСТИН ШЕНЕ, рођена 1981. у Хану, студирала је комуникациони дизајн на Универзитету у Вуперталу. Током студија фокус јој је био на илустрацији код професора Волфа Ерлбруха. Иако је велики љубитељ оловке, креде и акварел боја, њен најбољи пријатељ је ипак графички таблет. Керстин Шене ради за различите издавачке куће, а такође пише и илуструје и сопствене књиге за децу. Живи у Хану, под будним оком једног крзненог клупка.

Аутор: Сабина Болман
Илустратор: Керстин Шене
Превод: Славица Јојић
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Прелом: Кристина Брачер
Уредник: Тамара Ђуран
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Пољска
Тираж: 1000

За прво српско издање © 2026 UNZIP, Суботица
Die Geschichte vom kleinen Siebenschläfer, der nicht aufwachen wollte
by Sabine Bohlmann, illustrated by Kerstin Schoene
© 2016 by Thienemann in Thienemann-Esslinger Verlag GmbH, Stuttgart

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-44-8
COBISS.SR-ID 186839561

САБИНА БОЛМАН КЕРСТИН ШЕНЕ

Прича о малом пуху који није могао да се пробуди

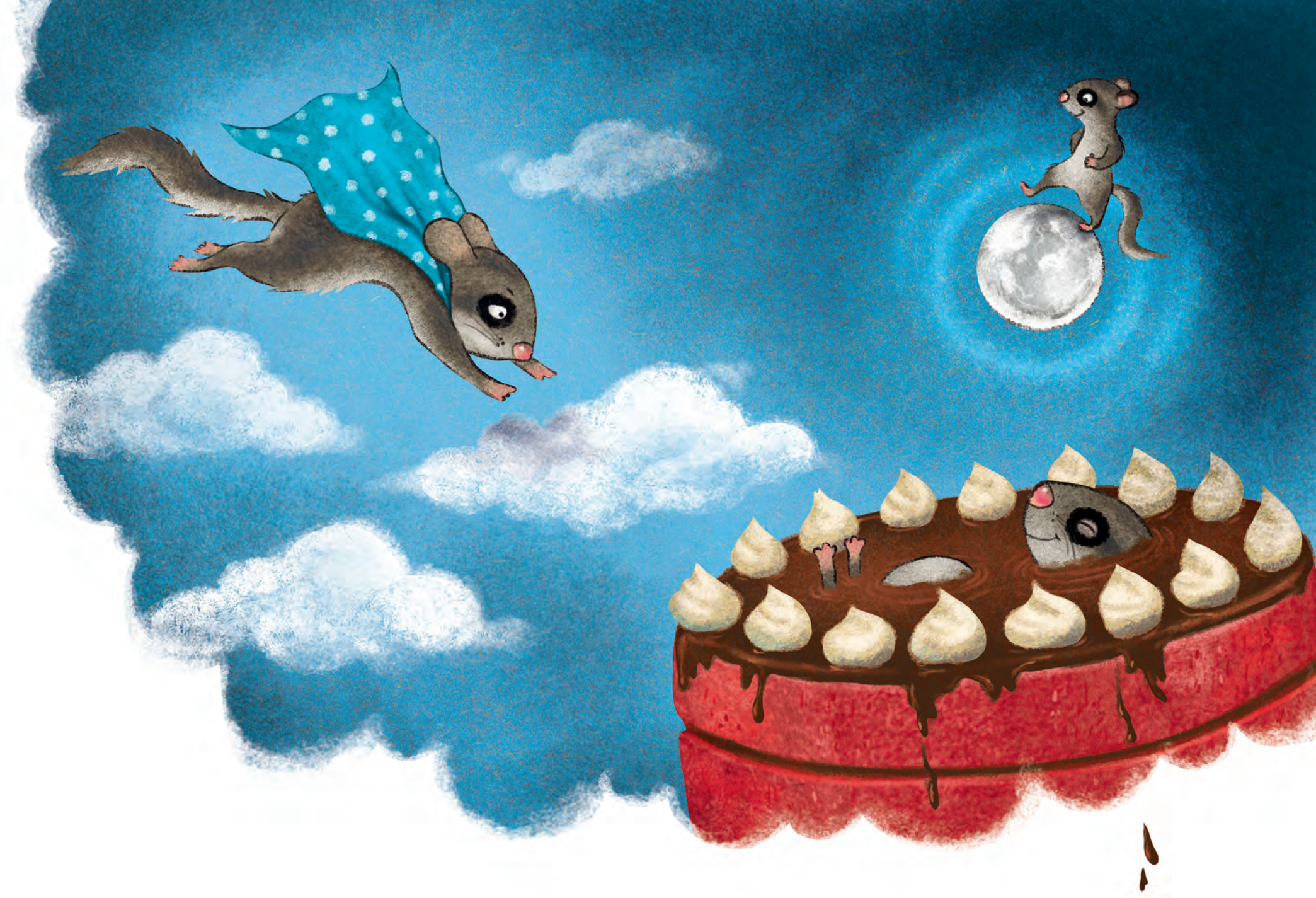
Пролеће је стигло. Пухови су сада већ седам месеци спавали зимским сном.
Први зраци топлог сунца пробијали су се кроз прозорчић њихове јазбине и грејали им крзно.
Један по један пух је отворио очи, зевнуо, протегнуо се и истегнуо.
Убрзо су сви били будни. Сви осим једног...

Био је то мали пух. Онај који јесенас
дуго није могао да заспи.

„Пробуди се, малени мој!”, мама пух је нежно покушала да пробуди свог малишу.
„Хајде с нама напоље. Пролеће је стигло!”
Али мали пух је само наставио да спава тихо мрмљајући у сну,
а онда се промешкољио и још чвршће ушушкао у своје ћебенце.

Сањао је о свему невероватном што може да се ради само у сновима:
о скакању по облацима, летењу око дрвећа, шетњи по Месецу, брчкању у торти...

„Види, види, па ти и даље спаваш”, рече веверица која је дошла по пуха да се играју. „Пробуди се, зима је прошла!”

А онда јој паде на памет одлична идеја: својим чупавим крзненим репом заголица малог пуха по њушкици!

Али, изгледа, недовољно, јер се мали пух и даље није будио.

„Шта то радиш?”, упита јеж, који је и сам још био помало поспан.

„Покушавам да пробудим малог пуха”, одговори веверица.

„Зима је одавно прошла!”

„Ах, то је бар лако”, рече јеж. „Пробудиће се чим му буде било неудобно. Хајде, помози ми!”

